

בעניני דיומא

הצצה מיוחדת ללשכת הגזית

מסירות נפש של רבן של ישראל לתורה ולקיום מצוותיה

בכל מצבים רצון רבינו אחד - אני רוצה ללמוד

בתקופה האחרונה העתיר כל בית ישראל לרפואתו השלמה של רבן של ישראל שליט"א עת שנדבק בנגיף הקורונה, וב"ה בחסדי שמים עצומים ונפלאים זכינו לראות כיצד גם בימי ההדבקה

רבינו שליט"א המשיך בשגרת יומו בחוק לימודיו והשלמת סדרי 'חובותיו' בכל מכמני התורה, חרף החולשה שאחזה בו, הייתה זו הזדמנות נפלאה בשבילי לראות דברים מיוחדים עליהם מקפיד רבינו שליט"א בכל מאודו אף בחולשה גדולה.

לדוגמא, בסעודות שבת מרן שליט"א מהדר ומאוד דואג על כך שיהיה זימון של עשרה אנשים, עם כוס של יין ועם כל ההידור. גם כאשר בקושי אכל בסעודה, על דבר אחד לא ויתר ושאל שלוש פעמים בסעודה: "יש פה מנין של זימון?" אדם ללא כה, אך זה מה שהטריד את מנוחתו.

פרט נוסף ששמתי לב: כל חייו מקפיד רבינו לישון על הצד, כפי שנפסק להלכה. כאשר נשכב לנוח בחולשה גדולה וסייעתי בעדו, אך כפי הנראה לא היה זה על הצד ממש, הזדעזע רבינו שליט"א וביקש ממני בבהלה לסייע לו לנוח על הצד.

באותם ימים של חולשה, כאשר נכדו נאמן הבית הרה"ג ר' יעקב קניבסקי שליט"א, שאלו: "סבא רוצה משהו?" אמר לו רבינו שליט"א כמה פעמים: "אני רוצה גמרא, רוצה גמרא, רוצה גמרא!"

אדם נבחן בזמן החולשה שלו כשמעיקר הדין אף אינו מחויב לנהוג בהידורים, ואילו אצל רבינו בגילו המופלג וגם בימי החולשה שעברו עליו, כמה דקדוק הלכה ראינו באופן שזה לא יאומן ולא ישוער.

פעם אחת כשלקחו ממנו בדיקת דם ולאחר מכן הלך ליטול ידיו, הבחין בטיפת דם על ידו שאף אחד כלל אינו שם לב לכך ושאל: "הרי יש כאן חציצה". כסדר, אנו זוכים לראות דברים שאנו כלל לא שמים לב אליהם,

אך אצל רבינו שליט"א דקדוק ההלכה, הלימודים שלו, גם כשהיה חלש ומיוסר, כה הקפיד עליהם. כל הזמן דיבר רק על הגמרא ולא וזיתר על קוצו של יו"ד בהלכה.

...

יש ווארט חסידי האומר, "ונח מצא חן בעיני ד'", כי "את האלוקים התהלך נוח", הוא לא התהלך רגע אחד בלי האלוקים ולכן מצא חן. אצל רבינו שליט"א רואים כל כך בחוש כיצד לרגע אין שום היסח הדעת מהתורה, מהשולחן ערוך, מהתפילה, מבין אדם לחבירו, כל הדברים.

לפני מספר שנים כאשר אושפז רבינו שליט"א במרכז הרפואי מעיני הישועה, תוך רגע אחד נהפך חדרו של רבינו לספרייה של בבלי וירושלמי וכו'. הגיע מנהל המחלקה ושאל מה זה הדבר הזה, זו מחלקת טיפול נמרץ. אמרו לו, אם רבינו שליט"א כאן, זה חלק ממנו, לא שייך כלל להפריד את הספרים ממנו. כל מקום שהולך בית מדרשו עמו. כמה הדברים הללו מחייבים כל אחד מאתנו.

בכל פעם שהיו באים לקחת דם מרבינו שליט"א, כאשר רק החלו להרים את שרוול החולצה עצר רבינו שליט"א ושאל אם זה לא יפריע לתפילין. השאלה הראשונה כשנוגעים לו ביד.

מעשה דומה ראינו גם אצל מחותנו, רבן של ישראל מרן הגראי"ל שטינמן זצוק"ל, באחד מאשפוזיו במעיני הישועה, בגילו המופלג, סירב לבקשת הרופאים ללבוש את בגד בית החולים וזאת למרות שמרן זצוק"ל לא היה מתעקש על דברים כאלה.

כשהרופאים יצאו שאל נכדו מדוע סירב. אמר רבינו זצוק"ל, "אני יודע שזה בית חולים דתי, אבל תגיד לי את האמת, אין בזה חשש של שעטנז? אם אתה יודע מידיעה שזה בסדר גמור, אני לובש את זה". להחזיק ראש בכזה פרט עדין, בזמן חולשה באשפוז בבית חולים ובגיל מופלג?! אלו דברים נשגבים ונעלים.

נודה לד' יתברך על חסדיו המרובים ונמשיך להתפלל שנוכח ל"ימים על ימי מלך תוסיה שנותיו בכל דור ודור".
(טור מיוחד בקודש פנימה במחיצת רבן של ישראל מנכדו הגה"צ ר"ג הוניגסברג בגליון כמה השבוע פרשת נח)
